

SKJERPET KONTROLL MED FISKEOMSEININGEN.

Harald Lund.

Det er alment kjent at lagfører Harald Lund i Fredrikstad har nedlagt et stort arbeide for å få istand en ordning slik at fiskefordelingen blir så effektiv og rettferdig som mulig her i distriktet, eller retttere sagt i Østfold — han er no bestyrer for Fiskefordelingskontoret i Moss.

En hadde riktig nok fått bestemmelser om at fisken skulle leveres slik og slik, gjennom autoriserte forhandlere, men så var det en passus som tillot fiskeren å selge sin fangst direkte til forbrukere der hvor fangsten kom inn. Det utartet seg da slik at folk drog ut i Onsøy eller til Trolløya for å kjøpe fisk, og hvorledes det ble med maksimalpris på den måten kan en lett tenke seg.

Her var det lagfører Lund tok opp arbeidet med å få en bestemmelse som stoppet denne trafikken og under en samtale med ham i dag fortalte han at strevet har båret frukter. I rundskriv av 25. febr. 1944 fra Generaldirektoratet for transport er det inntatt en bestemmelse om at «Mineralolje skal tildeles fiskere som kan godtgjøre at fangsten

Salg fra båt direkte til private forbudt, hvis ikke fiskeren kan få levert fisken til godkjente kjøpere.

Fiskefordelingskontoret får kontroll over oljetildelingen.

Bestyrer Harald Lund uttaler seg til Fredrikstad Blad og Folden.

er omsatt:

Direkte til forbrukere som skal benytte fisken i fersk tilstand til dekning av det daglige behov (altså ikke lagring) i egen husholdning i den by eller på det forbrukssted hvor fiskeren har brakt fisken i land, men bare når fiskeren påviselig ikke har mulighet for å levere fisken til godkjente kjøpere.*) Salg fra båt til disse forbrukere er under alle omstendigheter forbudt. (Bemerk at det er forbudt å selge fra fisker direkte til anstaltshusholdninger, bevertningssteder eller andre mottakere som opptrer på vegne av en større eller mindre gruppe forbrukere.)

Enn videre er Fiskefordelingen gitt kontrollende myndighet over oljetildelingen, hvilket vil framgå av følgende punkt i rundskrivet:

«For framtiden skal oljenemnda sende skjema nr. 223 foruten til Distriktnemnda og Transportutvalget også til Fiskefordelingskontoret i oljenemndas distrikt. Forat disse skal få den nødvendige oversikt over tildelingen og anvendelsen av oljen og over den fisk som bringes i land i hver kommune, skal oljenemnda på skjemaet sammen med oppgaven over tildelt olje og bensin for

hver enkelt fisker, oppgi hvilket fiske som skal drives i kommende måned og fiskerens samlede fangst i den forløpne måned. Likeledes skal oljenemnda når tildeling fra distriktsnemnda foreligger hver måned omgående og om nødvendig telegrafisk underrette distriktets fiskefordelingskontor om tid og sted for oljenemndas kommende møte. En representant fra vedkommende transportutvalg og fiskefordelingskontor har anledning til å være tilstede på oljenemndas møte. De nevnte representanter kan likeledes oppsøke oljenemndas formann utenfor de faste møter for gjennomgåelse av søknader og fordelingslister å få den nødvendige orientering om fordelingen og oljens utnyttelse».

Med disse bestemmelser vil altså Fiskefordelingskontoret få kontrollen over oljetildelingen til fiskerne slik at tildelt kvantum olje og levert fisk kan sammenliknes.

Videre vil fiskerne måtte levere sin fangst til autoriserte kjøpere. Han kan bare selge fra egen båt så sant det ikke fins noen mulighet for å levere fisken til godkjent forhandler. Og grupper av kjøpere, bevertningssteder etc. er det forbudt å selge til.

Dermed er en viktig sak forhåpentlig brakt vel i havn til felles beste for alle.

* Uthevet av red.

Hvorfor jeg er medlem av NS.

Hj. Øiestad, Jar.

St. Hanskvelden i år blir det 50 år siden jeg hadde de prominente medlemmer av det gamle nasjonale «Venstres», W. Konow (H) og lagmann Lindboe som gjester. Den siste av disse to erfarne politikere spurte meg, om jeg — som dengang ung mann — ikke «huset framtidsideer» for norsk nasjonal politikk. — Jeg tillot meg å framholde som min rent private oppfatning av vårt folks situasjon, at vi, «når vi kanskje om 10—12 år har gjennomført unionsstriden» — da burde restitue grunnloven av 17. mai 1914, få en korporativ regional folkerepresentasjon, jødernes utvisning og rasehygiene med ekteskapskonsesjoner.

«Disse ideer oppnår nok ikke De lagmann og jeg å se realisert, men kanskje hr. Ø., sa Konow. — Så gikk det. Ideene fra min ungdom var like levende i meg, også da jeg i 1931 forsøkte å stifte et norsk folkerøysningsparti, som grunnlag for Quislings «Nordiske Folkerøysning». Og når no disse ideer har vist seg levedyktige i 50 år og er gjennomført av NS, så tror jeg de er verd å bygge vår framtids styresett på.

Hertil kommer at — tross det gjentagende har vist seg at jeg i noen grad er visjonær — så var min ungdomsperiode langt fra visjonær. Jeg var derimot tidlig blitt dem innpodet av min farfar (som var Eidsvollsmann) og av min kloke, framsynte mor. Begge av uralde gamle norske bondeætter, som i sitt betydelige — ofte store — administrative «arbeide med nøysomhet» så livets velsignelse. Dette er også en grunn til, at alle nordmenn no bør gå inn i NS som kampfeller.

Hj. Øiestad.

F.B. 13/3 - 44

F.B. 13/3 - 44